

Ko je prišla do groba, je izpregovorila senca ob gomili:

»Janez, ti?«

»Jakob, ti?« je odgovorila ona, ki je šele prišla.

In obstali sta v brezmesecni noči obe senci pri grobu, na levi in na desni, kakor na dan pogreba. Nič nista govorili. Vsaka zase si je mislila: »Ko bi ga ne bilo!« Izreči te misli si ni upala nobena. Tudi potoma ne, ko sta se skupno vračala Janez in Jakob domov in šla v podstrešnico in tamkaj obsedela kot na dan pogreba — — —

»Nocoj ne pojde, ko je bil včeraj,« je razsodil Janez in se ukral v noč proti pokopališču.

Takisto je razsodil Jakob in spet sta stali nemi senci ob Frenkovi gomili.

Nerazumljivo hrepenenje po onostranstvu jima je prešlo v strast — in v strast jima je prišla želja, da bi ukanila drug drugega. Odlašala sta vsak po svoje pohod na grob — ko sta pa prišla, sta se našla. Vsak je snoval zase, vsak skrival in tajil, da si nista več upala v podstrešnico.

Nekoč pa sta se ustavila pred pokopališčem oba hkrati in si pogledala v lice.

»Janez, nocoj ne pojdeva skupaj domov. Imam še eno pot.«

»Tudi jaz imam opravek.«

In sta se ločila; na desno Jakob, na levo Janez.

Tihotapski sta pogledavala drug za drugim čez rame, dokler nista utonila v noči.

Drugo jutro je našel grobar Jakoba na Frenkovi gomili; ob grobu je ležal samokres. V kotu pokopališča pa se je šibila vrba žalujka pod težo Janezovega trupla.

Ob Frenkovi gomili sta pognala še dva grička. Ob njih ni bilo več dveh nočnih senc; plakale so tri črne žene.

PESMI.

STANKO MAJCEN.

KONEC.

Sam je mesec in sam
topol zunaj ostane.

Knjige oživé ...
Roke na krilo polože.

V krogu svetiljke drobtine,
kruh in nož.

Brez pogleda družina,
žena in mož ...

V kotu se nagne glava,
leto Gospodovo ...

PODOBA.

Zaostri se vrh,
sami križi stoje
gručema.

Črni križi: gabri, jeseni,
dôbi in klenovci.
Zakrvavi bandero,
ugasne v mrak.
In praznino prenemí
križ pri križu.

Križev gozd.
Tesnó se okrene človek:
ne upa pogledati nazaj,
zreti naprej,
ustavi ga in prepíči
vojska osti.

Zveličar iz suhih ran
kriči ...

KAŽIPOT.

Razvožen svet.
Kolotéčine gorja.
Križ čez polje privesla.

Križ pred poljem obstane:
Ne tod, ne tod!
Položi obraz na pot,
da čezenj peljajo ...



JAKAC B.: GODBA NA TRGU.